

værende Retsvæsen, de nævnte Retter, ere praktisk egnede til at kunne afgøre saadanne Stridigheder. Jeg tror, at endogaa det ærede 3die Medlem for 1ste Kred (Fusling), der jo ikke ser saa overordentlig venligt paa dette Lovforslag, alligevel maa erkende, at de bestaaende Retter ikke ere praktiske, ikke ere hensigtsmæssige til Afgørelse af saadanne Stridigheder, som her søges henførte under en ny Ret, nemlig Arbejdsretten.

Lovforslagets 2den Del, om Enighedssamrene, er jeg ogsaa tilfreds med, idet jeg mener, at Samfundsforholdene, saaledes som de have udviklet sig, nødvendiggøre et Middel, hvorved man er i Stand til at kunne afgøre Uoverensstemmelser mellem Arbejdere og Arbejdsgivere om fremtidige Arbejdsforhold paa en anden Maade end ved disse Kampe, som vi jo alle kende, og som ganske sikkert ingen af os ønsker. Jeg tror, at det er blevet en Nødvendighed, at man søger at komme hen til en saadan Institution, hvor man i alt Fald kan prøve, om det er muligt at opnaa Enighed om de Sager, hvorom der hersker Uenighed, saaledes at de kunne blive afgjorte, uden at der udbræder en aaben Kamp.

Jeg er altsaa i Hovedsagen tilfreds med Lovforslaget i begge dets Afdelinger, og jeg er navnlig ogsaa tilfreds med, at den høje Regering har forelagt det i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Folketinget i forrige Samling. Men jeg maa dog tilføje, at jeg personlig godt kunde ønske Forslaget noget anderledes paa forskellige Punkter. Jeg skal dog ikke fremhæve disse Ønsker som noget, hvorpaa jeg kunde ønske, at Lovforslaget skulde strande; tværtimod, hvis det ikke lykkes mig at faa mine Ønsker i saa Henseende opfyldte, vil jeg alligevel gaa med til Lovforslaget saaledes som det er. Jeg skal derfor ikke komme meget ind paa, hvilke Forandringer jeg i saa Henseende kunde ønske; men der er dog et enkelt Punkt, som jeg ønsker at berøre, og som ogsaa var fremme under Behandlingen i forrige Samling.

Det, som skulde være dette Lovforslags eller denne Lovs Styrke, naar den endelig kommer ud, skulde jo være det, at Parterne have, om ikke ubetinget Tillid, saa dog alligevel en saadan Tillid til denne Institution, at det er Tilliden, som bærer det hele oppe. Det burde naturligvis helst være en ubetinget Tillid; det er det Ædel, som man maatte aldrig naar, men det er i alt Fald Princippet, at det skal være Tillid til Institutionen, som bærer den oppe, og som gør, at den kan virke paa den Maade, som det kunde ønskes. Det er navnlig det, som man skulde stræbe hen til;

og det Middel, hvorved man søger at skabe denne Tillid, er, at Dommerne i Arbejdsretterne og Tillidsmændene i Enighedssamrene ere valgte af de forskellige Parter. Nu er der imidlertid een, som har Sæde baade i Arbejdsretten og ogsaa i Enighedssamrene, som ikke er valgt af Parterne, men ansættes af Kongen, og det er Formanden. Jeg kunde ønske, at Formandens Ansættelse skete paa samme Maade som Bisiddernes og Tillidsmændenes, nemlig saaledes, at han paa en eller anden Maade blev valgt. Jeg tror, at det maatte kunne lykkes at faa ham valgt af Bisidderne, saaledes at begge Parter kunde være tilfredse dermed. Jeg tror, at de ville bestræbe sig for at vælge en Formand, som kunde virke i Retten og Enighedssamret til begge Parter's Tilfredshed; og naar man saa endvidere indførte den Bestemmelse, at Valget af Formanden skulde sanktioneres af vedkommende Minister, saa tror jeg, at man fik Sikkerhed for, at det vil blive en Mand, der kommer til at bestå denne Stilling, som ogsaa eger sig dertil. Altsaa, jeg har, som sagt, i denne Retning et Ønske, som jeg gerne vilde se opfyldt; men skulde det ikke lykkes at faa det opfyldt, er det ikke nogen Anstødssten, hvorpaa jeg ønsker, at Loven skal strande -- jeg vil alligevel ønske Loven fremmet til Trods for, at jeg maatte ikke faar dette Ønske opfyldt.

Naar Forslaget ikke behandlede videre i forrige Samling, idet det ikke kom til anden Behandling, var en medvirkende Grund dertil, saa vidt jeg erindrer, den, at man tra forskellige Sider ønskede, at Forslaget maatte blive debatteret ude omkring i Landet mellem de Folk, som det vil komme til at virke imellem, navnlig iblandt Haandværkere og de industribrivende. Jeg havde den Gang en Følelse af, at en saadan Udflydning af Lovforslaget ikke var nødvendig, idet jeg var temmelig sikker paa, at man rundt omkring i Landet, saavel blandt Arbejdere som Arbejdsgivere, vilde modtage Lovforslaget med Tilfredshed og vilde slutte sig dertil. Det har nu ogsaa vist sig at være Tilfældet, idet det overalt, hvor det er blevet behandlet, har vundet Tilslutning, ja, endogaa saa godt som enstemmig Tilslutning. Og det er jo ingenlunde blevet behandlet paa en overfladisk Maade; det er tværtimod blevet behandlet paa en overordentlig grundig Maade, idet man har diskutert det ved flere Delegeretmøder og derfra sendt Folk ud i de enkelte Foreninger, for at man der bagefter kunde diskutere det og saa tilstille Haandværkers og Industriens Fællesrepræsentation sine Betænkninger.